

Kazimierz Tadeusz Mroziński (1898 – 1940)

Kazimierz Tadeusz Mroziński, syn Józefa i Marii, urodził się w dniu 18 marca 1898 roku w Wadowicach. Tam ukończył szkołę powszechną, a następnie w Krakowie gimnazjum realne. W 1916 roku – w osiemnastym roku życia – wstępuje ochotniczo do Legionów Józefa Piłsudskiego, w szeregach których bierze udział w I wojnie światowej. Po odmowie złożenia przysięgi na wierność Państw Centralnych, latem, 1917 roku wcielony zostaje do armii austriackiej i skierowany na front włoski, gdzie walczy do zakończenia I wojny światowej.

Po zakończeniu wojny powraca do kraju i na początku 1919 roku ochotniczo wstępuje do Wojska Polskiego, otrzymując przydział do 1 pułku artylerii przeciwlotniczej w Warszawie, w szeregach którego bierze udział w wojnie polsko – sowieckiej.

Po wojnie, w 1922 roku kończy szkołę podchorążych artylerii, awansuje na podporucznika i powraca do 1 pułku artylerii przeciwlotniczej. Tu w 1926 roku awansuje na porucznika. W 1930 roku przeniesiony zostaje służbowo do 1 pułku artylerii lekkiej Legionów w Wilnie. Tu w 1931 roku awansuje na kapitana, a w 1937 roku na majora. Wiosną 1938 roku przeniesiony zostaje służbowo do Ministerstwa Spraw Wojskowych – Departament Artylerii.

W pierwszych dniach II wojny światowej oddelegowany zostaje z Ministerstwa Spraw Wojskowych do dyspozycji Dowództwa Obrony Przeciwlotniczej Lwowa, a tu przydzielony zostaje na stanowisko dowódcy 101 dywizjonu artylerii przeciwlotniczej.

Wyruszając na II wojnę światową pozostawił w Warszawie żonę (zmarła w 1986 roku w 87 roku życia) oraz 16-letnią córkę Marię (obecnie lekarz – stomatolog, pracuje i mieszka w Wadowicach).

We wrześniu 1939 roku za pośrednictwem przygodnych przechodniów przesłał wiadomości do żony ze Złoczowa, Brzeżan i Tarnopola. Od końca września 1939 roku rodzina nie miała już żadnej od niego wiadomości. Jak ustalono później, w dniu 22 września 1939 roku wraz z całą załogą obrony Lwowa zabrany do radzieckiej niewoli i osadzony w obozie jenieckim w Starobielsku, skąd dotarła od niego do żony pierwsza pocztówka w dniu 2 grudnia, a druga i ostatnia wiadomość dotarła do żony również ze Starobielska 15 grudnia 1939 roku.

Wiosną 1940 roku podzielił los jeńców – oficerów Wojska Polskiego obozu w Starobielsku i został zamordowany w Charkowie przez NKWD. Nazwisko jego figuruje na wykazie NKWD pod pozycją 2229.

Za wzorową służbę wojskową odznaczony był między innymi: Srebrnym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Legionowym, Medalem „Za wojnę 1918/21”, Medalem 10-lecia Niepodległości Polski. Za aktywną działalność sportową w Wojsku Polskim wyróżniony był Państwową Odznaką Sportową.

W 1991 roku córka Maria upamiętniła go imienną tabliczką mosiężną, umieszczoną w „Ścianie pamięci” krakowskiego kościoła garnizonowego. Jest również upamiętniony tabliczką imienną na rodzinnym grobowcu, na wadowickim cmentarzu.

Dąb pamięci, poświęcony majorowi K. Mrozińskiemu został posadzony 17.09.2009 r. na placu przez budynkiem Zespołu Szkół w Malinówce pow. brzozowski. Opiekę nad dębem sprawuje Samorząd Szkolny Zespołu Szkół w Malinówce.